

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D. a soudců Mgr. Jany Volkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **MUDr. D. H.**
bytem J. 319, X J.

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem Třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

za účasti
osob zúčastněných
na řízení: **I. Č. t. i. a. s.**
sídlem O. 2681/6, X P. – Ž.

II. Z. H.
bytem J. 324, X J.

III. K. H.
bytem J. 324, X J.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 6. 2018, č. j. KUZZL 41879/2018,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:***Vymezení věci***

1. Žalobkyně se podanou žalobou doručenou soudu dne 25. 7. 2018 domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 6. 2018, č. j. KUZL 41879/2018, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Vsetín (dále také jen „stavební úřad“) ze dne 1. 2. 2018, č. j. MUVS-S9532/2017/OÚZPSRD-330/Ev-18. Uvedeným rozhodnutím stavební úřad ve společném řízení rozhodl o umístění a povolení stavby rodinného domu včetně zahradního skladu, zastřešeného parkovacího stání, vodovodní přípojky, kanalizační splaškové přípojky, kanalizační dešťové přípojky, elektrické přípojky NN, kanalizace pro odvod dešťových vod, retenční nádrže na dešťové vody, zpevněné plochy a oplocení na pozemcích parc. č. X a X v k. ú. J.
2. Žalobkyně tvrdí, že se žalovaný, potažmo i stavební úřad, dostatečně nevypořádali se všemi námitkami, které žalobkyně jako účastník řízení z titulu vlastnictví pozemků parc. č. X, X a X v k. ú. J. uplatnila a nedošlo tak k naplnění zákonných práv účastníka řízení. Konkrétně uvedla, že vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území (dále jen „vyhláška o využívání území“), řeší v § 25 odst. 8 vzájemné odstupy staveb tak, že se měří na nejkratší spojnici mezi vnějšími povrchy obvodových stěn, balkonů, lodžii a teras, přičemž má za to, že vzdálenosti mezi nemovitostmi nejsou dodrženy. Žalobkyně neměla možnost si nechat vypracovat oponentní výpočet zastavěné/nezastavěné plochy schopné vsakovat dešťovou vodu, neměla k dispozici kopii situace, pouze nekvalitní snímek pořízený mobilním telefonem. Tato námitka byla vznesena 30. 10. 2017 a stavebním úřadem vyhodnocena tak, že v projektové dokumentaci je navržena retenční nádrž, kde se požadavek na zasakování neuplatňuje. Žalovaný se s touto argumentací neztotožnil s tím, že v původní technické zprávě výpočet uveden je, námitku však považoval za nedůvodnou. Žalobkyně se domnívá, že takovým způsobem námitku nelze vypořádat, neboť už to, že v původním rozhodnutí nebyla tato skutečnost uvedena, zakládá pochybnost o relevanci původní technické zprávy, resp. výpočtu zasakování. K námitkám, které se týkají komínové lávky, která nebyla v dokumentaci zakreslena, uvedl, že se dle normy ČSN 734201 nemusí zřizovat, jestliže je přístup ke komínovému průduchu zajištěn jiným způsobem. Není však jasné, jaký jiný přístup má žalovaný na mysli. Žalobkyně má za to, že by se měl vyjádřit z hlediska absence výlezu na střechu a komínových lávek stejně jako nebezpečí požáru hasičský záchranný sbor. Žalobkyně má dále za to, že pokud upozorňuje jako účastník řízení na možné chyby v projektové dokumentaci, nelze celou záležitost řešit tak, že námitky přesahují rámec námitkového oprávnění. Žalobkyně argumentuje také absencí výjimky ze stavební činnosti v ochranném či bezpečnostním pásmu. K poškození svých práv uvedla, že stavební úřad opakovaně odmítal vydat kopie probíhajícího územního a stavebního řízení. Nelze přisvědčit názoru žalovaného, že v daném případě stačila možnost si pořizovat fotografický záznam mobilním telefonem, neboť pořizování kopií je povinnost stavebního úřadu.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. K námitce vzájemných odstupů staveb uvedl, že žalobkyně v průběhu společného řízení rozpor projednávaného záměru s požadavky § 25 odst. 8 vyhlášky o využívání území nenamítala. Odvolací orgán při přezkumu rozhodnutí

stavebního úřadu nezjistil, že by byl předložený záměr v rozporu s požadavky danými uvedenou vyhláškou, přičemž při absenci námitek žalobkyně se otázkou odstupů ani zabývat nemohl. Žalobkyně dále v průběhu řízení namítala, že nebudou splněny podmínky § 21 odst. 3 vyhlášky o využití území. Dle tohoto ustanovení je vsakování dešťových vod na pozemcích staveb pro bydlení splněno, jestliže poměr výměry části pozemku schopné vsakování dešťové vody k celkové výměře pozemku činí v případě samostatně stojícího rodinného domu nejméně 0,4. S námitkou žalobkyně se žalovaný vypořádal na straně 7 napadeného rozhodnutí, přičemž zjistil, že v průvodní technické zprávě je na straně 3 v bodě A. 3. f) týkajícím se dodržení obecných požadavků na využití území uvedeno, že vsakování dešťových vod je splněno, protože poměr výměry pozemku schopné vsakovat vody k celkové výměře pozemku činí 0,6. Pokud se týče námitek komínové lávky, tato se dle normy ČSN 73 4201 nemusí zřizovat, jestliže je k ústí komínového průduchu zajištěn přístup jiným způsobem. Takový jiný přístup není normou striktně dán. K námitce ochranného či bezpečnostního pásma uvedl, že se k záměru vyjádřili vlastníci, resp. správci technické infrastruktury, kteří se záměrem udělili souhlas. Žalobkyně není oprávněna chránit zájmy jiných účastníků řízení. K neposkytnutí kopií ze spisové dokumentace žalovaný zdůraznil, že shledal pochybení stavebního úřadu, pokud žalobkyni odepřel pořízení kopií projektové dokumentace, avšak protože stavební úřad umožnil žalobkyni pořízení kopií vlastním fotoaparátem, nedošlo ke zkrácení práv žalobkyně.

4. Osoby zúčastněné na řízení se k žalobě nevyjádřily.

Zjištění z obsahu správních spisů

5. Dne 10. 10. 2017 podali stavebníci M. a K. H. (osoby zúčastněné na řízení č. II a III) žádost o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení na stavbu, identifikovanou v bodě 1 tohoto rozsudku; dne 16. 10. 2017 oznámil stavební úřad zahájení společného řízení. Dne 23. 10. 2017 se na stavební úřad dostavila žalobkyně, která si pořídila telefonem fotokopie textové části, dokladové části a výkresové části projektové dokumentace. Dne 25. 10. 2017 podala žalobkyně „Žádost o zastavení řízení z hlediska pochybení stavebního úřadu“; z podání vyplývá, že žalobkyně se cítila dotčena na svých právech, když jí stavebním úřadem nebyly vydány kopie uvedené stavby. Dne 31. 10. 2017 vznesla žalobkyně námitky proti předmětné stavbě. Mj. namítla, že „nebyla splněna % zastavěnost pozemku“ ve smyslu § 21 odst. 3 vyhlášky o využití území, dále že v dokumentaci není zakreslen výlez na střechu, nejsou zakresleny komínové lávky. Dne 1. 11. 2017 opět navrhla žalobkyně zastavení stavebního řízení opětovně z důvodu nevydání kopií stavby. Dne 17. 1. 2018 požádala žalobkyně o vydání usnesení ohledně odmítnutí pořízení fotokopií. Dne 1. 2. 2018 bylo stavebním úřadem vydáno společné územní rozhodnutí a stavební povolení na předmětnou stavbu.
6. K odvolání žalobkyně, ve kterém tato mimo jiné obsáhle argumentovala nezákonností napadeného rozhodnutí z titulu nemožnosti pořízení kopií stavební dokumentace, dále tím, že se stavební úřad nezabýval námitkou týkající se vsakování dešťových vod a nezakreslení výlezu na střechu, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.
7. K námitce neposkytnutí fotokopií projektové dokumentace uvedl, že nepovažuje za správný postup stavebního úřadu, který odmítl žalobkyni poskytnout kopie projektové dokumentace a zároveň nevydal usnesení o tom, že se jí pořízení kopií odepírá; nicméně,

pokud stavební úřad žalobkyni umožnil pořízení kopií projektové dokumentace vlastním fotoaparátem, nedošlo ke zkrácení práv žalobkyně. K námitce splnění požadavku na vsakování dešťových vod žalovaný odkázal na průvodní technickou zprávu, kde v bodě A. 3. f) týkajícím se dodržení obecných požadavků na využití území je uvedeno, že vsakování dešťových vod je splněno, protože poměr výměry pozemku schopné vsakovat vody k celkové výměře pozemku činí 0,6. Jelikož minimální poměr činí 0,4, je podmínka daná § 21 odst. 3 vyhlášky o využití území splněna. Ve vztahu k neexistenci komínového výlezu na střechu žalovaný poukázal na § 24 odst. 7 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, dle kterého jsou požadavky na komínové lávky dány normami, přičemž dle normy ČSN 73 4201 se komínové lávky nemusí zřizovat, jestliže je přístup k ústí komínového průduchu zajištěn jiným způsobem. Tento jiný způsob normou není dán. Pokud se týče ochranných a bezpečnostních pásem, k záměru se vyjádřili vlastníci, resp. správci technické infrastruktury, kteří se záměrem udělili souhlas.

Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s takovýmto postupem účastníci vyslovili souhlas.
9. Pokud se týče první námitky, směřující do nedodržení vzájemného odstupu staveb, je třeba především uvést, že tato žalobní námitka je velmi obecná, bez dalších relevantních tvrzení. Není tedy zřejmé, na základě čeho žalobkyně tvrdí, či se pouze domnívá, že není dodržena odstupová vzdálenost mezi nemovitostmi a jak tím dochází k dotčení veřejných subjektivních práv žalobkyně. Tento žalobní bod soud tedy nemohl shledat důvodným, když nadto ani není zřejmé, které konkrétní závěry napadeného rozhodnutí žalobkyně vlastně napadá. Krajský soud v této souvislosti připomíná rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 – 78, který se zabýval mj. vlivem kvality žalobní argumentace na projednání věci ze strany správního soudu. V uvedeném rozsudku bylo k této otázce konstatováno, že *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“*
10. Jako důvodnou neshledal krajský soud ani námitku, že si žalobkyně nemohla nechat vypracovat oponentní výpočet zastavěné a nezastavěné plochy schopné vsakovat dešťovou vodu, a to mj. v důsledku nesprávného postupu stavebního úřadu, který jí neumožnil provést kopii situace (dokumentace) a dále, že otázka vsakování byla žalovaným nesprávně vyhodnocena. Krajský soud přisvědčuje žalovanému, že žalobkyně nemohla být relevantně dotčena na svých právech, pokud jí sice nebylo ze strany stavebního úřadu umožněno provést (listinné) fotokopie stavební dokumentace, ale zároveň jí bylo umožněno provést

kopie dokumentace vlastním telefonem. Pokud totiž, jak vyplývá ze spisu, byla žalobkyně schopna obsáhle argumentovat ve svých podáních proti celému obsahu stavební dokumentace, včetně projektové, nelze nalézt rozumný důvod pro závěr o dotčení jejich práv. Nelze souhlasit s obecně formulovanou námitkou, že neměla možnost si nechat zpracovat oponentní výpočet zastavěné a nezastavěné plochy pro účely vsakování dešťových vod, neboť měla-li žalobkyně v držení kopie veškeré relevantní dokumentace, nic jí v naznačeném postupu nebránilo. Nadto, mohla také stavebnímu úřadu navrhnout provedení dalších důkazů ke spolehlivému zjištění skutkového stavu. Krajský soud přitom zcela sdílí závěr žalovaného o tom, že podklady pro vyřešení otázky vsakování dešťových vod ve smyslu § 21 odst. 3 vyhlášky o využití území byly součástí průvodní dokumentace, tedy v době ještě před vydáním prvostupňového rozhodnutí, a žalovaný, při dodržení zásady jednoty řízení, byl oprávněn předmětnou otázku posoudit sám. S posouzením uvedené otázky krajský soud souhlasí; jestliže z podkladů shromážděných ve spise vyplývá, že poměr výměry části pozemku schopné vsakování dešťové vody k celkové výměře pozemku činí v případě předmětné stavby 0,6, je tím zcela naplněna podmínka § 21 odst. 3 písm. a) vyhlášky o využití území.

11. Ve vztahu ke všem ostatním žalobním námitkám, tedy k námitce týkající se absence komínové lávky, nedostatků v projektové dokumentaci a v závazných stanoviscích, lze společně shrnout, že tyto námitky přesahují rozsah námitkového oprávnění žalobkyně stanoveného § 89 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, resp. § 114 odst. 1 stavebního zákona. Citovaná ustanovení totiž neopravňují osobu v postavení účastníka územního řízení či řízení o povolení stavby k podání *jakýchkoliv* námitek, ale jen takových, které jsou spojeny s přímým dotčením na právech zakládajících její účastenství (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008 - 68, 1787/2009 Sb. NSS.). Uvedenou optikou je zjevné, že žalobkyně nemůže být na svých právech dotčena absencí tzv. komínové lávky, či obecně nedostatky v projektové dokumentaci (nesouhlasem s některými způsoby řešení předmětného záměru), případně závěry závazných stanovisek, které se týkají ochrany veřejného zájmu. Žalobkyně skutečně není v jakémkoli v kvalifikovaném postavení subjektu, jemuž je ochrana veřejného zájmu za určitých podmínek založena.

Závěr a náklady řízení

12. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
13. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobkyni, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost. Ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení soud o nákladech řízení rozhodl dle § 60 odst. 5. s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 26. září 2019

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph. D. v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.